

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

3e trimester 1999
3e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 Dilbeek 1
2/2788

Itterbeek, november 1999.

Beste vrienden van Freddy,

Het einde van het jaar nadert met rasse schreden; het is winter en het wordt koud.

In Bahia, in het noordoosten van Brazilië, is het net andersom; daar wordt het hoogzomer en sluiten weldra alle scholen hun deuren voor de grote vakantie.

Toch vieren we dezelfde feestdagen, want eertijds hebben de Portugezen Brazilië gekolonialiseerd en hebben er o.m. onze kalender ingevoerd.

Zowel hier als ginder leven we dus naar Kerstmis toe.

Deze periode nemen we graag te baat om nogmaals beroep te doen op uw samenhangingsgevoel met de kinderen die Freddy onder zijn hoede genomen heeft. Zij hebben evenveel recht op een menswaardige toekomst als wijzelf.

Het is niet meer dan redelijk dat we van onze overvloed, waarvan we ons meestal geen rekenschap meer geven, een deel afstaan aan diegenen die het hoogstnodzakelijke moeten missen.

Door het project van Freddy te steunen, geven we meer dan een aalmoes, want we zorgen ervoor dat zijn kinderen een degelijke opvoeding krijgen en op die manier in staat gesteld worden om later zelf hun eigen toekomst uit te bouwen.

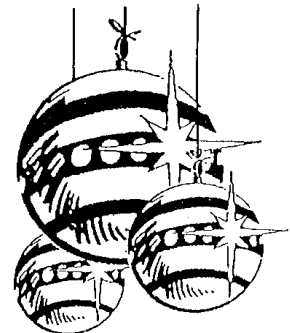
Laat ons in die geest samen Kerstmis vieren, want niets verschaft meer levensvreugde dan het besef dat we ook anderen in ons geluk laten delen.

De redactie

RECREATIECENTRUM ITTERBEEK

**KERST
MARKT
1999**

**VRIJDAG 10 DECEMBER 20 UUR
ZATERDAG 11 DECEMBER 14-20 UUR
ZONDAG 12 DECEMBER 10-18 UUR**

Ten voordele van het kinderopvangproject
«Pastoral do Menor »
van Freddy Goven
in Alahoinhas/Bahia (Brazilië)

Organisatie: RCI & RIV

9e KERSTMARKT VAN ITTERBEEK IN HET RECREATIECENTRUM

Op 10, 11 en 12 december organiseert de Raad van Itterbeekse Verenigingen in samenwerking met het Recreatiecentrum de 9e Kerstmarkt van Itterbeek.

Dit initiatief gaat uit van de werkgroep "Beter Leven Geven" die met de opbrengst van dit gebeuren jaarlijks een derde-wereldproject, gedragen door iemand van eigen bodem, ondersteunt.

Dit jaar gaat de globale opbrengst naar het straatkinderen opvangproject "Pastoral do Menor" van Padre Freddy Goven, die reeds 25 jaar werkzaam is in Alagoinhas (Bahia - Brazilië).

Lea en Simon, de ouders van Freddy, die zopas terugkeerden uit Brazilië, hebben een heel pak foto's meegebracht, waarvan er een interessante selectie zal tentoongesteld worden op hun info-stand.

Het recreatiecentrum bevindt zich in de Keperenbergstraat 37b te Itterbeek.

Het programma ziet eruit als volgt :

VRIJDAG 10 DEC. OM 20U - FILMVOORSTELLING "CENTRAL DO BRASIL"

Deze prachtige speelfilm is een boeiend en prachtig vertolkt verhaal over een weeskind en een verbitterde oude vrouw, die door het lot veroordeeld zijn om elkaars bestaan te delen. In zijn diepgravende eenvoud is het ongetwijfeld één van de meest aangrijpende films van het jaar over het leven van de volksmens in Brazilië en tegelijk is het een overtuigende kreet naar menselijke waardigheid en erkenning van de menselijke noden in dit enig mooie land. Terloops vermelden we nog dat deze film, naast de Gouden Beer van Berlijn, ook de Prijs van de Beroepsbond van de Belgische Filmpers kreeg. Al bij al een aanrader voor iedereen. Inkom 100 Fr.

ZATERDAG 11 DEC. VAN 14U TOT 20U EN ZONDAG 12 DEC VAN 10U TOT 18U TRADITIONELE KERSTMARKT IN DE GROTE FEESTZAAL VAN HET R.C.I.

Deze feestelijke manifestatie is inmiddels uitgegroeid tot één van de meest aantrekkelijke van de streek. Meer dan 75 deelnemende verenigingen, handelaars, kunstambachten en kunstenaars bieden er een rijke keuze van geschenken, lekkernijen en snuisterijen aan. Ook aan spijs en drank is er zeker geen gebrek. Vrije toegang !

ZONDAGMIDDAG VAN 12U TOT 16U - GEZELLIG MIDDAGMAAL

Traditiegetrouw wordt in de nieuwe zaal van het Centrum op de Keperenberg een smakelijk middagmaal opgediend tegen zeer democratische prijzen.

100 JAAR ITTERBEEK IN BEELD

Dit is het thema van de tentoonstelling die gedurende de 9e Kerstmarkt doorgaat in de Breugelzaal van het Recreatiecentrum.

Uit zorgvuldig gekoesterd familiebezit van oerrechtelijke Itterbekenaars en uit enkele nog nooit publiek getoonde heemkundige verzamelingen wordt een unieke selectie van foto's, prenten en documenten samengebracht, die een uitzonderlijk overzicht geven van al datgene wat er in de voorbije eeuw in Itterbeek gebeurde en veranderde. Gratis bezoek en zeker niet te missen !

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 422-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 20 november 1999

Aan alle goede Vrienden,

Hier dan weerom een briefje vanuit Brazilië. Het is het vierde en dan ook het laatste voor dit jaar. Vanaf januari wordt het dan "2000" !!! De verwachtingskoorts groeit overal en toch zal het een ander nieuw jaar zijn dat het normale verloop zal kennen zoals al de vorige; met zijn vreugden en zijn verdriet, met zijn goede en slechte dagen.

Van 28 september tot 3 oktober II. had ik het geluk de Comla 6 - Cam 1 in Paraná, hoofdstad van de provincie Entre Rios, in Argentinië, mee te maken. Ik breng jullie dan graag een klein verslag van dit toch wel belangrijk gebeuren voor de missionering van onze kerk in het gehele Amerikaanse continent. Het wordt deze keer dus iets anders dan het traditionele nieuws over ons werk met de kinderen. En toch heeft het er natuurlijk onrechtstreeks wel mee te maken.

Deze Comla 6 had als thema : "Amerika, met Christus, verlaat je land !". Een onverbloemde uitdaging tot een steeds verdere missionering naar de ganse wereld toe. De slagzin die er voortdurend terugkwam was zeker en vast "Als de Kerk ophoudt Missie te zijn, dan houdt ze ook op Kerk te zijn !" Missie is dus een "kwestie van Leven of Dood, een kwestie van Bestaan of Verloren gaan !" Als vrucht van de Synode voor Amerika werd de Comla 6 opengetrokken naar CAM 1 (Congresso Americano Missionário). Met andere woorden, de congressen worden nu een gebeuren voor het ganse continent. Voor het eerst ontvingen we delegaties uit de Verenigde Staten en uit Canada. Met een gerust geweten en een opgelucht hart mag ik er graag aan toevoegen dat voor de mensen (waaronder ik mezelf heel goed herken), die schrik hadden dat in de toekomst, door het toetreden van deze beide landen, het Latijns - Amerikaanse gelaat zou worden geschrapt en uitgewist (en dit eens en voorgoed), het gelukkig tot de schrik beperkt bleef, want nooit in de geschiedenis was het Latijns-Amerikaanse volk en de harde realiteit ervan zó aanwezig dan wel op dit congres. God zij gedankt ! Aan ons, Latijns-Amerikanen, nu dan ook de opdracht om deze aanwezigheid bij elk volgend congres steeds opnieuw tastbaar en voelbaar te laten zijn. Buiten de Latijns-Amerikaanse delegaties en die van de Verenigde Staten en Canada, noteerden we ook nog de aanwezigheid van mensen uit Angola, Mozambique, Ivoorkust en Europese landen, waaronder België, Spanje, Frankrijk, Italië en Polen. Alles samen goed voor ongeveer 3.600 volwassenen. We waren zo verdeeld : 2.000 leken, 1.000 zusters, 500 priesters, 120 bisschoppen, 12 aartsbisschoppen en 8 kardinalen.

Gans nieuw en misschien wel het belangrijkste op te noemen feit was zeker de aanwezigheid van een 500-tal kinderen en tieners (10 tot 14 jaar) van de "Infância Missionária". Ze drukten er met hun hartelijkheid en hun spontaneïteit een eigen en zo doordringende stempel op dat wij, de volwassenen, verschillende keren bij het naar voor brengen van hun getuigenissen en hun zó eenvoudige maar diepgaande boodschappen, er de tranen van in de ogen kregen. Toen ikzelf het getuigenis hoorde in het overvolle sportpaleis van een schreiend Argentijns meisje (13 jaar) dat zij lid was geworden van de "Infância Missionária", alleen maar "om haar ongeneeslijke keelkanker aan onze Lieve Heer en Zijn Moeder, de maagd Maria, aan te bieden als persoonlijke hulp en bijdrage voor het moeilijke werk van alle missionarissen verspreid over de hele wereld" ben ik (samen met heel wat andere deelnemers) in tranen uitgebarsten en het heeft nog een hele tijd geduurd voordat iemand het opnieuw aandurfde om de heersende stilte te doorbreken.

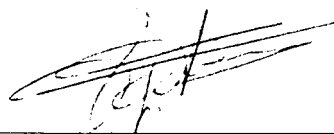
Moest het congres alleen maar dit hebben voortgebracht als resultaat, dan was het voor mij al meer dan voldoende. Ook in de eindresoluties van de verschillende werkgroepen (het waren er 10 met volgende thema's : dialoog, plaatselijke kerk, nieuwe evangelisatie, roepingen, nieuwe areópagos, Missionaire Werken, inculturisatie, Kerigma, spiritualiteit en missie-animatie; de kinderen vergaderden in eigen groepjes maar met dezelfde thema's), waren het weerom de kinderen die de volwassenen de les lazen door hun eenvoud, diepgang en praktische besluiten. Ja, ik durf te zeggen : de "Infância Missionária" kwam voor het eerst naar het congres maar wel om er voor altijd te blijven.

In het slotdocument kunnen we onder andere het volgende lezen :

- Christus staat centraal in ons leven, en het is voor ons een opdracht Hem aan te kondigen.
- De actuele leefsituatie van de armen is veel moeilijker geworden omwille van de globalisatie.
- We erkennen nochtans dat de globalisatie, ondanks al het negatieve dat zij inhoudt, toch wel het proces mogelijk maakt voor de vereniging der volkeren, dat zij het doorgeven van de informatie vergemakkelijkt, dat ze een dienst kan zijn voor de menselijke familie en een grote bijdrage kan leveren voor de evangelisatie.
- Het zwaarste schandaal is voor ons zeker en vast nog altijd de groter wordende kloof tussen armen en rijken - een echt gevaar voor de wereldvrede en vooral een werkelijkheid die het leven onmogelijk maakt voor de uitgestotenen, in het bijzonder nog het meest voor de "Amerindios" en de "Afroamericanos".
- Op dit congres werden we getroffen door :
 - we zijn getuigen van Christus' liefde en die van Zijn kerk, vooral in de dienstbaarheid aan de armen, aan de economische, sociale en religieuze gemarginaliseerden;
 - we willen de "Menswording van Jezus" in elk volk waarmaken en daarom staan we open en hebben we respect voor elke cultuur, voor elk volk en voor elke vorm van anders zijn;
 - we blijven ijveren in het aanklagen van elk kwaad dat ingaat tegen de menselijke waardigheid en tegen het recht op leven.

Beste mensen, zó heb ik dan getracht jullie iets of wat te laten voelen van al het fantastische dat er in de dagen van de Comla 6 - Cam 1 gebeurde. Ik neem nu afscheid van jullie allen, maar dan zeker en vast niet alvorens jullie van harte een "Gelukkige Kerstmis" en een "Voorspoedig Nieuw Jaar" toe te wensen. Tot het volgende boekje.

Freddy Goven

Priester Freddy Goven - Alagoinhas.
Bahia - Brazilië.

NIEUWS VANUIT BRAZILIË

Brazilië kwam enkele dagen geleden in het wereldnieuws door een macaber gebeuren in de stad Sao Paulo : een 24-jarige student geneeskunde, afkomstig uit Bahia, ging gewapend op bioscoopbezoek en schoot in het wilde weg drie mensen neer en verwondde er negen. Terechte verbijstering alom in het land door dit drama. Wat voordien enkel in de Verenigde Staten mogelijk was, was nu ook hier bij de deur gebeurd. Maar ook hier werden weinig vragen gesteld rond het feit hoe zo iemand zo maar aan een zwaar wapen kon geraken en met dit wapen zo maar een cinema kon binnenwandelen. De wapenhandel mag niet in vraag gesteld worden, ook hier niet. Er staan te veel persoonlijke belangen op het spel en ook arbeidsplaatsen, zegt men. We leven in een schizofrene wereld. Grote ophef (terecht) over drie doden maar geen ophef (onterecht) over de stille doden door de droogte hier in het Noordoosten of door de beursspelletjes van de speculanten die met hun gedrag een land kraken in een paar seconden, zonder te denken aan de mensenlevens die dat kost in het betreffende land. Blijkbaar zijn niet alle doden gelijk voor de wet...

Het economisch programma dat aan Brazilië is opgelegd door het International Muntfonds (IMF) veroorzaakt werkloosheid en dus toenemende armoede. Het stond nog in de krant vorig week met grote letters : "Volk heeft niks te winnen bij IMF maatregelen". Het lijkt allemaal zo abstract als we dat zo lezen, maar het heeft wel een grote impact op het dagelijkse leven van vele mensen, vooral van de armen. Maar er wordt geen ophef over gemaakt, mensen die traag doodgaan omdat ze geen gezonde voeding tot zich kunnen nemen of omdat ze geen dokter kunnen betalen wanneer ze ziek zijn, zijn niet interessant en sensationeel genoeg voor onze media. En de autoriteiten houden het liefst zo.

Met eigen ogen heb ik de droogte en de daaruit voortvloeiende harde strijd om te overleven kunnen aanschouwen vorige week tijdens een reis naar de noordelijker gelegen staat Ceará. Periodiek terugkerende droogtes maken er het leven bijna onmogelijk, landbouw is zo goed als uitgesloten in deze half woestijn van veel stenen en stekelige planten en cactussen. Mensen overleven er met het weinige dat ze hebben en vinden, soms zelf helemaal niks. Ze zijn grotendeels afhankelijk van de aalmoezen die de lokale autoriteiten hen soms toewerpen. Deze aalmoezen dienen ook als electorale pasmunt in tijden van verkiezingen, de droogte is in het belang van de politiciers.

Mensen sterven hier een stille dood onder een brandend hete zon en omgeven door een wolk van stof die hen onttrekt aan de aandacht van de grote media.

Vorige week stond in de plaatselijke krant "A Tarde" dat het aantal bedelaars in de straten van Salvador de laatste tien jaar verdubbeld is. Een trieste vaststelling ! Duizenden mensen leven in de straten en op de pleinen van de stad, zonder huis, zonder toekomst. Ze slepen stukken kartonnen dozen achter zich aan, het is hun slaapkamer. Hun kleren wassen ze in de riolen en hangen ze te drogen aan de ijzeren hekkens die de winkels in het centrum moeten beschermen tegen diefstal of overval. Het zijn dikwijls hele families die zo op straat leven tussen de uitlaatgassen van de auto's en af en toe weggeschopt worden door de politie. Ze trekken van straathoek naar straathoek of van pleintje naar pleintje, op zoek naar een streepje hoop voor de toekomst die er niet is. Hun overleven beperkt zich tot een dierlijk bestaan waar zelfs niet aan de meest elementaire menselijke behoeften kan voldaan worden.

Zelfs de Wereldbank, die toch niet kan beschuldigd worden van linkse sympathieën, moest vorige maand in een uitgebreid rapport toegeven dat de armoede in Latijns-Amerika de laatste tien jaar toeneemt. In 1987 leefde 22% van de bevolking onder de armoedegrens, in 1993 was dat al 23,5 %. Het rapport voegt eraan toe dat de toename gebeurde in de periode waarin "de landen van Latijns-Amerika hun markten opengooiden, de rol van de staat terugdrongen en de toevloed van buitenlandse investeringen stimuleerde." Buitenlandse investeringen zijn positief en noodzakelijk, maar bleven tot nu toe beperkt tot geldspeculatie, en geen directe investeringen in industrie of handel.

De beurzen van Sao Paulo en Rio beleefden een ware euforie de laatste jaren, maar het gewin blijft beperkt tot enkelingen en sijpelt niet door naar de overgrote meerderheid van de bevolking. We leven in een dictatoriaal systeem waarin het fetisjisme van de vrije markt allesoverheersend is. Een vrije markt

trouwens die niet bestaat en ook nooit zal bestaan, maar die wel als fantasma opgedrongen wordt aan de ontwikkelingslanden opdat die hun markten zouden openen voor de rotzooi die geproduceerd wordt in de rijkere industrielanden en die aan de man gebracht moeten worden opdat het circussysteem van produceren - verkopen - steeds meer winst kan draaien.

Mensen moeten aangezet worden tot consumeren, want anders stort het kaartenhuisje in elkaar. De industrie moet produceren en verkopen want er moet winst gemaakt worden. Economie is wereldoorlog, schreef de Nederlandse priester Herman Verbeek ooit. En in een oorlog vallen doden, maar tot nu toe vallen ze nog ver van onze hu drempel.....

Guy De Nocker
Salvador da Bahia
November 1999

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Wijzelf en onze kinderen hebben geen materiële noden. Wat we van onze overvloed kunnen missen, kan in Bahia de allerarmste verschoppelingen van het levensnoodzakelijke voorzien.

Dank zij uw steun kan "Pastoral do Menor" honderden straatkinderen helpen om een menswaardige plaats te veroveren in de Braziliaanse maatschappij.

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je best overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening :

000-0173311-69

van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL